

عنوان مقاله:

مقایسه اثر اسکولکس کشی ژرانیول ، لینالول و ترکیب آن ها در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در علوم (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محدثه ابوحسینی طبری - دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

محمد رضا یوسفی - گروه دامپزشکی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

حمیرا رسولپور روشن - گروه دامپزشکی، واحد بابل، دانشگاه آزاد اسلامی، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

هیداتیدوزیس یک عفونت مزمن مهم در پزشکی و دامپزشکی است که به واسطه مرحله لاروی انگل اکینوкокوس گرانولوزوس ایجاد می شود. جراحی درمان قطعی این بیماری است. در طی جراحی تلقیح عوامل پروتواسکولکس کش در داخل کیست، به منظور کاهش خطر هیداتیدوز ثانویه انجام می شود. با توجه به عوارض پروتواسکولکس کش های شیمیایی، استفاده از ترکیبات کم خطر تر در درمان هیداتیدوز مورد توجه محققین است. این مطالعه با هدف ارزیابی اثر اسکولیسیدال دو ماده فعال زیستی مشتق شده از گیاهان، ژرانیول و لینالول و همچنین ارزیابی اثرات ترکیب این دو ماده انجام شده است. بمنظور اثر کشندگی، پروتواسکولکس ها به مدت 10، 30، 60 و 120 دقیقه با غلظت های 1، 2، 5 و 10 میکروگرم بر میلی لیتر از لینالول و ژرانیول مواجه شدند. آلبندازول بعنوان استاندارد استفاده شد. میزان زنده بودن پروتواسکولکس ها توسط رنگ آمیزی ائوزین سنجیده شد. در زمان های 10، 30 و 60 دقیقه هیچ اختلاف معناداری از نظر زنده ماندن میان گروه های مختلف مشاهده نشد. در زمان 120 دقیقه میان گروه تیمار DMSO و تیمار ژرانیول 10 میکروگرم و همچنین لینالول 10 میکروگرم بر میلی اختلاف معنادار وجود داشت. در بررسی اثربخشی ترکیب لینالول: ژرانیول نشان داد که این ترکیب دارای خاصیت هم افزایی نمی باشد. مطالعه حاضر نشان داد که ژرانیول و لینالول می توانند بعنوان یک اسکولکس کش پس از گذراندن تست های سمیت کبدی - صفراوی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

اسکولیسیدال سبز، هیداتیدوز، آلبندازول، ترپنوتید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/899701>

